

Van links naar rechts:
Monique Lipsch, Truus Houben,
Helma Cauberg en Jos Solberg.

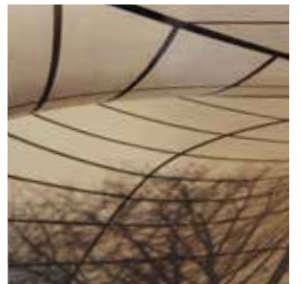
**HET WERK VAN DEZE
BEELDDE KUNSTENAARS
IS, ONDER DE NOEMER IN
LIMBURGS LICHT, TOT EN MET
20 APRIL 2014 TE BEWONDEREN
IN GEMEENTEMUSEUM HET LAND
VAN THORN: WIJNGAARD 14,
6017 AG THORN.**

WWW.MUSEUMHETLANDVANTHORN.NL

De Kunst van het toeval

‘In Limburgs Licht’ is de titel van kunst die momenteel de expositieruimten van Gemeentemuseum Het Land van Thorn siert. Een viertal Limburgse kunstenaars, Jos Solberg, Helma Cauberg, Truus Houben en Monique Lipsch, laat tot 20 april aanstaande een indruk achter op welke manier zij hun kijk op de wereld vorm geven.

Tekst: Fred Sochacki | Fotografie: Tom Reinders

De zoektocht naar de samenhang in de expositie leidt tot succes, als de kunstenaars vertellen over hun werk dat het vroege voorjaar in ‘t Thornse museum nog meer kleur, sfeer en inhoud verschaft. Toeval, dat is het samenvattend begrip dat aan de muur hangt of rust op sokkels vindt. Dat toevaligheid verrassend uit de hoek komt als het de geest en handen van kunstenaars streelt, die overtuiging beklijft als je met open ogen ‘In Limburgs Licht’ kijkt.

Wandelen

De een is een lange afstandswandelaar. Zet, op de ritmiek van het eindeloze bewegen in combinatie met fysieke inspanning, voldoende endorfine vrij voor de beelden die zich vormen. Beelden, die Jos

Solberg vervolgens in zijn atelier als reflectie terugvindt, als penseel en doek zijn gedachten kleur hebben verleend en gevangen houden. Het meisje dat bevallig haar blote voet en onderbeen in een fontein houdt op een foto, die bijna krult van de warmte die er vanaf straalt. Zon, licht en warmte spelen hun spel door de vaak strakke belijning van de onderwerpen. Truus Houben, schilder en graficus, fotografeerde objecten die zij in haar werk al dan niet terug wilde laten komen. Uiteindelijk, na nog enkele modules digitale fotografie op de kunstacademie, is in Thorn de kanteling zichtbaar. Ze hanteert het objectief zoals een schilder en graficus kijkt en werkt.

Dia's

Onopvallend ook de oude sloffen met daarin misschien wel even oude

dia's. Ze stonden weggeschoven in de vergetelheid, die diep onder een kast in de hoek schuilt. De projecties lieten vervolgens op de witte muur de onuitwisbare indrukken van een vrolijke peuter achter. Niet alleen op die muur, maar vooral ook op het netvlies van Helma Cauberg. Dia's die, in hun strijd tegen vergetelheid een vaste plek veroverden in het oeuvre van de kunstenaar. Een versmelting van heden en verleden; van herinnering en realiteit.

Parallel aan de ontwikkeling van figuratief via geabstraheerd figuratief naar abstract verloopt de experimenteervreugde van Monique Lipsch met het materiaal dat ze hanteert. De vaak schier onmogelijke opgave waarvoor ze zich kan stellen door het beoogde materiaal haar gekozen vorm op te dringen, is voelbaar. ■